

Poznámka: Slovní spojení *vejít do království Božího* je významově totožné se slovy *vejít do království nebeského* a není určeno jen pro 144 000.

Učení SJ o tom, že Kristova promluva k Nikodémovi byla směřována pouze k omezenému počtu 144 000 je z Biblického pohledu neobhajitelné. Nové narození je tedy jednoznačně základem spasení pro každého z nás.

Duch svatý v nás nemlčí

Pavel napsal: „Kdo nemá Ducha Kristova (Ducha Božího), ten není jeho.“ (Řím. 5:9) Vzniká otázka, komu patří ti, kdo nemají Ducha Kristova? Jsou totiž jen dvě možnosti: Buď jsou synové Boží, nebo synové ďáblůvi! (1.Jana 3:10)

Duch Boží v nás rozhodně nemlčí; pokud se jím necháme vést, dosvědčuje nám, komu patříme: „Neboť *všichni*, kdo se nechávají vést Božím Duchem, jsou *Boží děti*. Nedostalo se vám přece od Ducha daru, jaký patří k otrockému stavu, že byste museli zase znova žít ve strachu. Dostali jste však dar, který přísluší stavu těch, kdo byli přijati za vlastní, a proto můžeme volat: Abba, Otče! Spolu s naším duchem to potvrzuje sám Duch, že jsme Boží děti.“ (Řím. 8:14-16)

Duchovní sourozenci narození z Ducha; tedy bratři a sestry

V předchozím textu Řím. 8:14-16 se nachází dvě oslovení: „Abba, Otče“ a „Boží děti“.

Z Písem jsme se ujistili o tom, že tato dvě oslovení mohou být vyřčena jen těmi, kdo se narodili duchovně do Boží rodiny. Totiž jen vlastní Boží dítě je oprávněno oslovit Boha „*Otče*“ (*Abba – tatínku*), a jen *duchovní sourozenci* narození z Boha se mohou vzájemně oslovovat „*bratře*“ a „*sestro*“.

Co si z toho mohou odnést svědkové Jehovovi? Jestliže těchto dvou oslovení používají, aniž by přijali znovuzrození, užívají je z Biblického pohledu neoprávněně. Užívání těchto oslovení se může stát oprávněným, jakmile v hlubokém pokání vyznají Bohu své viny a hříchy. Pak jistotně obdrží svědectví Ducha svatého, že proces odpuštění a přijetí proběhl úspěšně. Budou vědět ve svém srdci, že sám Bůh se stal jejich Otcem, a oni jeho dětmi.

—OV—

ZNOVUZROZENÍ

Jen pro 144 000 pomazaných, anebo pro všechny křesťany?

Určeno pro svědky Jehovovy

V roce 1935 došlo v učení svědků Jehovových ke změně. Věřící byli rozděleni na dvě skupiny s rozdílnými nadějemi. Pro „malé stádo“ 144 000 spoluvládčů s Kristem byla určena naděje pro život v nebi; pro „velký nesčíslný zástup“ poddaných Božího království zbyla naděje pouze pro život na zemi. Od té chvíle mohli přijímat znovuzrození jen ti, kdo cítili, že patří do počtu 144 000, a také jen oni se mohli od té doby nazývat Božími dětmi (syny).

Bude jistě nanejvýš užitečné podívat se na Biblické texty, které se znovuzrozením zabývají. Písmo totiž samo vysvětluje, co znovuzrození znamená, co předchází jeho přijetí a komu je určeno. Svědkům Jehovovým tak bude dána ta nejlepší odpověď na otázku, kterou pokládají křesťanům jiných vyznání ve své knize *Rozmluvy z Písem* na str. 418: „Co to (nové narození) znamená pro vás?“

Znovuzrození – duchovní přerod, nutný k záchraně každého člověka

Co uvádí Písmo? V dopise Titovi 3:3-8 se dočteme následující:

„Vždyť i my jsme byli kdysi nerozumní, neposlušní, byli jsme otroky všelijakých vášní a rozkoší, žili jsme ve zlobě a závisti, byli jsme hodni opovržení a navzájem jsme se nenáviděli. Ale ukázala se dobrota a láska našeho Spasitele Boha: On nás zachránil ne pro spravedlivé skutky, které my jsme konali, nýbrž ze svého slitování; *zachránil nás obmytím, jímž jsme se znovuzrodili k novému životu* skrze Ducha svatého. Bohatě na nás vylil svého Ducha skrze Ježíše Krista, našeho Spasitele, abychom *ospravedlnění jeho milostí měli podíl na věčném životě*, k němuž se upíná naše

Publikace *Biblické odpovědi křesťana na otázky svědků Jehovových*
a další materiály jsou zdarma k dispozici na:

www.rozcesti.org

naděje. Tato slova jsou spolehlivá, a chci, abys tomu všemu neochvějně učil, tak aby ti, kdo uvěřili Bohu, snažili se vynikat dobrým jednáním. To je dobré a lidem prospěšné.“

I kdyby tento materiál obsahoval jen shora citovaná slova apoštola Pavla, bylo by jimi dostatečně doloženo, že *znovuzrození* je nezbytným základem pro spasení (záchranu) každého Kristova následovníka.

V *první části* Pavlových slov (v. 3) je popsán zoufalý stav člověka žijícího odděleně od Boha.

Druhá část popisuje čin milujícího Boha, který se rozhodl vysvobodit nás z takového údělu. Apoštol nazývá takové vysvobození jak *znovuzrozením k novému životu*, tak i *ospravedlněním*, potřebným k podílu na věčném životě. Jak takové obmytí (ospravedlnění) proběhlo, jistě všichni víme: „Obmyl nás svou krví od našich hříchů.“ (Zj. 1:5; Pe) A ještě: „Tím spíše nyní, když jsme *ospravedlnění* prolitím jeho krve.“ (Řím. 5:9)

Ve *třetí části* (v. 8) Pavel vyzývá Tita a potažmo i nás, abychom těmito spolehlivými slovy obdarovávali (učili) všechny, kdo uvěřili Bohu.

Texty Písma určené každému, kdo věří v Krista

I Jan dále potvrzuje, že Pavlova slova psaná Titovi jsou určena *každému* křesťanovi: „Každý, kdo věří, že Ježíš je Kristus, se z Boha narodil.“ (1.Jana 5:1)

Tentýž Jan cituje slova Kristova evangelia určené každému (znovu se slovem *každý* : „Aby *každý*, kdo věří, měl skrze něho život věčný.“ (Jan 3:15)

A Jan opět zdůrazňuje slovo *každý*: „Každý, kdo miluje, z Boha se narodil.“ (1.Jana 4:7)

A znovu Jan s výrokem týkajícím se každého: „Každý, kdo činí spravedlnost, z něho je narozen.“ (1.Jana 2:29)

Jan znovu potvrzuje, že *narození z Boha* (*znovuzrození*) je darováno *každému* na základě jeho osobní víry v Ježíše Krista: „Jeho přikázání nejsou těžká, protože *každý*, kdo je narozen z Boha, vítězí nad světem. A nad světem zvítězilo právě toto: naše víra. Kdo vítězí nad světem, ne-li ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží?“ (1.Jana 5:3-5; Pe)

Vítězit nad světem či hříchem dokážeme skutečně jen díky naší víře, spojené se znovuzrozením. Petr v jednotě s Pavlem i Janem napsal: „Veleben buď Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, neboť nám ze svého velikého milosrdenství dal *vzkříšením Ježíše Krista nově se narodit* k živé naději.“ (1.Pe 1:3) Jan v této souvislosti napsal: „Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi.“ (Jan 1:11)

Avšak svědkové Jehovovi (ve snaze udržet své učení o naději nebeské na rozdíl od naděje pozemské) k tomuto textu napsali: „Všimni si, že kontext v 11. verši mluví o Ježíšově ‚vlastním lidu‘, totiž o Židech. Všichni, kdo ho přijali, když k nim v prvním století přišel, se stali Božími dětmi s vyhlídkou na nebeský život. Slovesa textu jsou v minulém čase, takže tato pasáž nepojednává o všech lidech, kteří se od té doby stali křesťany.“ (Rozmluvy z Písem, str. 196)

Slovesa tohoto textu jsou skutečně v čase minulém. Je to logické, neboť zpráva o spasení byla řečena nejdříve Židům. Brzy nato se však Boží poselství rozšířilo i na pohany. Apoštol Pavel přináší stejná slova i pohanům již v čase přítomném: „Vy všichni *ste* totiž Boží děti skrze víru v Krista.“ (Gal. 3:26)

Stejná slova pro všechny ostatní přináší také i Jan (opět v čase přítomném): „Každý, kdo *věří*, že Ježíš je Mesiáš, *je* narozen z Boha.“ (1.Jana 5:1) Dále Jan uvádí v čase přítomném totéž i ve svém evangeliu: „Aby *každý*, kdo *věří* v něho, měl život věčný.“ (Jan 3:16)

Jaký je závěr? Písmo nás neustále a bez sebemenší výjimky ujišťuje, že *každý*, kdo opravdově uvěřil v Krista, se následně stal Božím dítětem narozeným z Boha. Do chvíle této vnitřní duchovní proměny byl jen člověkem narozeným z těla, který nemůže jednat jinak, než tělesně. Teprve po svém narození z Ducha je člověk schopen jednat duchovně. (Viz celou 8. kapitolu Římanům, nejlépe z více překladů.) Rovněž Ef. 2:8-10 „Milostí spaseni jste skrze víru. Spasení není z vás, je to Boží dar, takže se nikdo nemůže chlubit. Jsme přece *jeho dílo*, v Kristu Ježíši *stvoření* (*znovuzrození*) *k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil*.“ (Podobně Ef. 4:22-24; 2.Kor. 5:17; Gal. 6:15, 16.)

Narození z vody a z Ducha

Abychom se mohli stát Božími dětmi, musíme se narodit z vody a z Ducha. (Jan 3:3, 5) Jak se to stane? Čtème Sk. 2:38, 39: „Petr jim odpověděl: Obráťte se! A *každý* z vás ať se dá *pokřtít* ve jméno Ježíše Krista, aby vám byly odpuštěny hříchy, a jako dar dostanete Ducha svatého. Vždyť to zaslíbení platí vám i vašim dětem, ale také všem, kdo jsou ještě daleko, které si povolá Pán, náš Bůh.“

Přijetí křtu tedy odpovídá narození z vody.

Přijetí Ducha svatého pak odpovídá narození z Ducha.

Pro doplnění: Bez narození z vody a z Ducha do Božího království *nevejdem* a ani jej neuzijeme. (Jan 3:3, 5) *Nevejdou* tam ani boháči (Mat. 19:24). Podobně se vyjdaňuje i Mk. 10:15 atd.